

Arrest

nr. 58 047 van 18 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN BROECK loco advocaat O. PIRARD en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Podujevo en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog vluchtte u richting Kosovo Polje, waar u uw huidige partner, (B.D.) (O.V. 6.596.287), leerde kennen. Twee jaar voor uw vertrek naar België vielen twee gemaskerde mannen in uw huis binnen. Ze misbruikten u, waarna u het bewustzijn verloor. U weet niet wat uw belagers precies deden, maar toen u terug bij bewustzijn kwam, merkte u dat u bovenaan uw borstkas verbrand was. Verder ondervond u geen concrete problemen, maar uw partner werd regelmatig meegenomen en geslagen. Omdat u de Albanezen vreesde, geen rechten had, uw kinderen niet naar school wilde sturen en altijd honger leed, besloot u samen met uw partner en kinderen Kosovo te verlaten. U vertrok op 1 maart 2010 naar België. U arriveerde in België op 3 maart 2010 en diende

dezelfde dag hier in België een asielaanvraag in. U heeft geen enkel document ter staving van uw identiteit en asielaanvraag.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben. Allereerst beschikt u over geen enkel overtuigend bewijs waaruit effectief blijkt dat u gans uw leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U gaf te kennen in Kosovo nooit over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart beschikt te hebben. Gevraagd naar een verklaring waarom u niet in het bezit bent van identiteitsdocumenten, kwam u met de weinig afdoende uitleg dat u er geen durfde te gaan vragen omdat de Albanezen dreigden u te doden (gehoorverslag CGVS, p.4). Hieraangaand kan opgemerkt worden dat volgens de informatie van het Commissariaat-generaal de RAE-gemeenschappen (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo Polje over volledige bewegingsvrijheid beschikken, zowel binnen de gemeente als in de regio. Bovendien zijn er volgens deze informatie ook Roma werkzaam bij deze gemeente, ondermeer op de Dienst Burgerlijke Stand en bij het 'Bureau van de Gemeenschappen'. Daarnaast kon u in Kosovo Polje terecht bij de lokale NGO Civil Rights Program - Kosovo (CRP/K), dat samenwerkt met het 'Bureau van de Gemeenschappen' in de gemeente en bijstand verleent voor de civiele registratie van RAE en de afgifte van hun identiteitsdocumenten. Zij zijn in deze gemeente gevestigd in het RAE-gemeenschapscentrum 'Fidan Lahu'. Deze NGO is de uitvoerende partner van UNHCR voor de implementatie van het UNHCR actieplan Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo, dat in september 2006 van start ging. Derhalve is het uiterst bevreemdend dat u in Kosovo niet over een identiteitskaart zou beschikt hebben. Dat er aan uw recent verblijf in Kosovo getwijfeld kan worden, blijkt tevens uit het feit dat uw kennis over uw nabije leefomgeving te beperkt is. Ofschoon u beweerde sinds 1999 in Kosovo Polje te hebben gewoond, kon u niet zeggen of er nog andere Roma in uw buurt woonden (CGVS, p.2). U slaagde er evenmin in namen van andere dorpen of wijken in de buurt van uw woonplaats in Kosovo Polje op te noemen (CGVS, p.2). Ook namen van burelen waren u onbekend (CGVS, p.2). Ook het hierboven reeds genoemde gemeenschapscentrum voor de RAE in Kosovo Polje, Fidan Lahu, was u onbekend (CGVS, p.2-3). Fidan Lahu is echter een koepelorganisatie die als centrum dient voor verschillende NGO's van minderheden, gelegen in het centrum van de stad Kosovo Polje. Gevraagd naar in Kosovo Polje werkzame NGO's kon u er geen enkele opnoemen (CGVS, p.7). Ten slotte was het uiterst merkwaardig dat u nog nooit van de lokale Roma-leider had gehoord, te meer daar uw partner verklaarde dat de Roma-leider hem bij jullie thuis kwam bezoeken (CGVS, p.7 en gehoorverslag CGVS partner, p.11). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat die persoon nooit bij jullie thuis was geweest, dat jullie integendeel gepest werden (CGVS, p.7).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België niet worden vastgesteld. U heeft derhalve ook niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd/kan worden van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit blijkt evenzeer uit het feit dat er, betreffende de aanval op uw persoon door twee onbekenden, een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw partner afgelegd tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op te merken is. Zo beweerde u twee jaar geleden (i.e. in 2008) aangevallen geweest te zijn (CGVS, p.6). Uw partner verklaarde evenwel dat dit incident zich voordeed in 2005 (CGVS partner, p.9). Geconfronteerd met het feit dat u het incident maar liefst drie jaar later plaatste, repliceerde u dat het is zoals uw partner het zei en dat u het niet weet omdat u verward bent (CGVS, p.6). Het feit dat u zo'n ingrijpend incident niet in de tijd kan situeren zet ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van de beweerde feiten. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren en ook erna is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie

wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie komt ook naar voor dat in de regio Kosovo Polje de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de Roma en Ashkali bevredigend is. Er zijn evenmin aanwijzingen van recente etnische geïnspireerde aanvallen tegen leden van de Roma-gemeenschap in deze gemeente. In de gemeente Kosovo Polje hebben zich zelfs sinds 2004 geen veiligheidsincidenten meer voorgedaan gericht tegen de RAE-gemeenschappen. Ook binnen de ruimere regio Prishtinë, waartoe ook de gemeente Kosovo Polje behoort, zijn er recentelijk geen etnisch geïnspireerde incidenten gemeld waarbij RAE-gemeenschappen het doelwit waren. Uit cijfers afkomstig van UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) blijkt dat ongeveer 1195 Roma, Ashkali en Egyptenaren sinds het beëindigen van het conflict in 1999 naar deze gemeente zijn teruggekeerd.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u naliet ten gevolge van deze feiten, met name de inval in uw woning waarbij u misbruikt werd, bij de in Kosovo aanwezige autoriteiten klacht in te dienen. U ging niet naar de Kosovaarse politie omdat dit Albanezen zijn die jullie ineen zouden slaan (CGVS, p.7). Deze uitleg is evenwel louter gestoeld op uw subjectieve beweringen en niet op enige tastbare en concrete feiten. Voorts heeft u evenmin getracht bij een internationale instantie in Kosovo de nodige bescherming te verkrijgen omdat u schrik had en niet wist waar zij zich bevinden (CGVS, p.7). Deze verklaringen kunnen evenmin als afdoende beschouwd worden voor uw nalaten bescherming te zoeken, temeer daar uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat twee EULEX-politieagenten werkzaam zijn op het politiebureau van Kosovo Polje. Daarnaast blijkt uit deze informatie ook dat verschillende mensenrechtenorganisaties, RAE-leiders en RAE-organisaties actief zijn in deze gemeente, waartoe u zich had kunnen richten voor hulp en bijstand, wat u evenwel, luidens uw verklaringen naliet te doen (CGVS, p.7). Voorts dient hier te worden opgemerkt dat de internationale autoriteiten in Kosovo na de beëindiging van de oorlog op 10 juni 1999 steeds uitgebreid aandacht besteed aan het bestrijden van elke vorm van etnisch geïnspireerd geweld in Kosovo.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens een missie van het Commissariaat-generaal naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009, en erna met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Dit geldt ook voor de gemeente Kosovo Polje. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door u beweerde inval in uw woning. Dit ondermijnt tevens in ernstige mate de geloofwaardigheid van de rest van uw asielrelaas.

Hoe dan ook, voor wat betreft de door u aangehaalde algemene situatie van de Roma in Kosovo – met name het feit dat u er als Roma geen rechten heeft, dat de Roma niet tewerkgesteld werden in Kosovo en dat u er honger leed (CGVS, p.8-9) – dient opgemerkt te worden dat uit de informatie

waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Betreffende uw verklaring dat u uw kinderen in Kosovo niet naar school kon sturen (CGVS, p.8), kan worden opgemerkt dat het onderwijsstelsel in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschappen, maar dat het niet te ontkennen valt dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van de RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Ook in uw gemeente werden de laatste jaren inspanningen geleverd. De multi-etnische school "Sveti Sava", van Bresje, bijvoorbeeld, wordt 's morgens gebruikt door Servische en Roma-leerlingen en in de namiddag door Albanese, Ashkali en Egyptische leerlingen. Verder kunnen de RAE terecht in het centrum voor samenwerking en integratie "Fidan Lahu", een koepelorganisatie die als centrum dient voor verschillende NGO's van minderheden. De NGO's in het centrum, zoals Balkan Sunflowers, Health for All en het Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K), leggen zich toe op onderwijs, gezondheid en hygiëne, jeugdwerking en integratie van vrouwen. In het centrum is er eveneens een school voor RAE-leerlingen. Het betreft hier het grootste leercentrum van de NGO Balkan Sunflowers in Kosovo, dat ongeveer 300 kinderen per dag helpt en onder meer voorziet in huistaakbegeleiding en een taalclub. Ten slotte organiseerde de OSCE van 2004 tot 2007 inhaalklassen voor RAE-kinderen uit de gemeente.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is bijgevolg gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale

bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

Ook inzake de asielaanvraag van uw partner, (B.D.), heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet van "15.10.1980".

Zij stelt dat er geen twijfel bestaat over haar nationaliteit en origine. Zij citeert vervolgens de UNHCR 'position paper' in verband met Kosovo, alsmede een beslissing van de commissaris-generaal waarbij gesteld wordt dat er in juni 2006 ten aanzien van ondermeer de Roma nog steeds een risico op vervolging gold en dat ze nog altijd aanspraak moesten kunnen maken op internationale bescherming. Verzoekster poneert dat het UNHCR nog steeds bij deze positie blijft. Tevens wijst zij op het strategisch plan voor de integratie van de RAE gemeenschap.

Zij betoogt, op basis van een andere beslissing van de commissaris-generaal, dat er nog steeds problemen voor Roma bestaan en de bestreden beslissing niet voldoende rekening gehouden heeft met de Roma origine van verzoekster.

Tot slot refereert zij naar rechtspraak van de Raad waarbij subsidiaire bescherming werd toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet en zij voert aan dat dit ook bij haar het geval dient te zijn.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 87).

Niettegenstaande er zich twijfels aandienen omtrent verzoeksters voorgehouden verblijfplaatsen in de jaren voorafgaand aan haar asielaanvraag kan op basis van de gegevens in het administratief dossier niet worden betwist dat verzoekster de Kosovaarse nationaliteit bezit.

Omtrent het aangevoerde feitenrelaas dient te worden vastgesteld dat verzoekster verklaringen heeft afgelegd over de aanval op haar persoon die niet verzoenbaar zijn met deze van haar partner. De motivering dienaangaande wordt door verzoekster niet concreet weerlegd.

Tevens heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat zij geen beroep kon doen op de hulp of de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten of de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten, hetgeen door verzoekster evenmin concreet betwist wordt. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming.

Verzoekster citeert weliswaar de UNHCR 'position paper' in verband met Kosovo doch citeert slechts gedeeltelijk uit de bestreden motivering. Er werd immers gesteld dat "(...) *het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld*". De bestreden beslissing beoordeelde verzoeksters aanvraag op basis van haar individuele intrinsieke merites.

Hoewel de bestreden beslissing uitvoerig de individuele intrinsieke merites van verzoeksters asielrelaas beoordeeld heeft, wordt daaromtrent door verzoekster geen concreet verweer gevoerd. Zij beperkt zich tot het verwijzen naar andere beslissingen van de commissaris-generaal (ondermeer inzake Bosnië) en arresten van de Raad inzake subsidiaire bescherming. Elke asielaanvraag wordt echter individueel onderzocht rekening houdend met de specifieke gegevens eigen aan de aanvraag en de persoon van de asielzoeker.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas en de beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst (zie sub 2.2.) evenals de elementen in het administratief dossier, toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS